

Udskriftsdato: 13. december 2025

AFG nr 9747 af 23/05/2017 (Gældende)

Momspligt - Finansielle el-kontrakter

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 17-0067886

Momspligt - Finansielle el-kontrakter

Skatterådet bekræftede, at en række ydelser leveret af en el-handelsvirksomhed ikke var fritaget for moms som transaktioner, herunder forhandlinger, i forbindelse med værdipapirer. Ydelserne måtte i stedet anses for momspligtige porteføljeforvaltningsydelser henholdsvis momspligtige ydelser bestående i tilrådighedsstillelsen af en handelsplatform, der indeholder faciliteter, som af kunderne kan anvendes i forbindelse med en række opgaver af administrativ og teknisk art. Handelsplatformen i sig selv kunne ikke anses for en momsfri ydelse, da spørger ikke optræder som modpart ved køb eller salg af værdipapirer over for sine kunder, og da spørger ikke varetager opgaver vedrørende forhandling på vegne af kunden i forbindelse med tilrådighedsstillelsen af platformen. Aftaler om fysisk levering af elektricitet, der kan anses for værdipapirer, er momspligtige som varerepræsentativer.

Skatterådsmøde 25. maj 2017 - SKM2017. 352. SR

Spørgsmål

1. Kan det bekræftes, at spørgers salg af finansielle el-kontrakter er momspligtige jf. momslovens § 4, stk. 1?

Svar

1. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger er en international virksomhed med fokus på handel med energi og dertil relaterede services, (...).

En af spørgers aktiviteter er el-handel, og spørger har en omfattende erfaring og viden inden for handel med el, og services der relaterer sig til el-leverancer. Et af disse områder er de såkaldte "finansielle el-kontrakter", hvor spørger assisterer kunder med at afdække kundens prisrisici ved levering af el til kundens slutkunder. Det kan fx være i det tilfælde, hvor slutkunden har ønsket en fast pris på el i en given periode - for ikke at eksponere sig over for store udsving i markedet, så assisterer spørger med en risikoafdækning jf. nedenfor.

Spørger har hidtil anset sig selv som fuldt momspligtig, hvilket bl.a. blev bekræftet af SKAT i forbindelse med en anmodning om genoptagelse i 2011. (...)

I dag sælger spørger de ganske samme produkter, som SKAT i sin tid blev forelagt, og spørger opkræver - helt i overensstemmelse med hvad der blev meldt ud til SKAT - stadig moms heraf.

Spørger har dog - siden offentliggørelsen af Skatterådets bindende svar i SKM2016. 449. SR - fået en del henvendelser fra kunder, som grundet den brede formulering af arten af aftale, og det sparsomt belyste faktum i SKM2016. 449. SR, nu er i tvivl om, hvorvidt dette bindende svar også får effekt for spørgers leverancer, og dermed kundernes ret til fradrag for den moms, de bliver opkrævet af spørger.

Det er dog spørgers klare opfattelse, at det bindende svar omhandler et meget anderledes produkt end de produkter spørger sælger, og at situationerne dermed ikke er sammenlignelige, hvilket vi vil redegøre for senere.

Spørger har derfor valgt at anmode SKAT om nærværende bindende svar, så både spørger og spørgers kunder, kan fortsætte deres virksomhed, uden at skulle være bekymrede over, hvorvidt SKAT vil anse

momsen for opkrævet med rette. Spørger skal her bemærke, at momsfrigørelse blot vil gøre det dyrere for slutkunden at købe el, da spørger og spørgers kunder på nuværende har fuld fradragsret for moms.

Finansielle aftaletyper

Spørgers finansielle el-kontrakter omfatter følgende produkter, som SKAT alle har set eksempler på, i forbindelse med den førnævnte sag:

- Fysisk levering af el samt balanceansvar
- Rammeaftale
- Porteføljeaftale
- Prissikringsaftale (adgang til et priskalkulationsværktøj)

Fælles for disse produkter og aftaler er, at de kan opsiges uafhængigt af hinanden, således at spørger ikke nødvendigvis står for den fysiske leverance. Dog er rammeaftalen en forudsætning for porteføljeaftalerne og prissikringsaftalerne, da den tegner de overordnede spilleregler for leveringen af finansielle kontrakter.

Spørger har for SKAT fremlagt en række eksempler på aftaler. Dette er samtlige aftaler der er, eller har været indgået med følgende kunder:

(...)

Herunder følger en nærmere redegørelse for indholdet af spørgers produkter:

Fysisk levering af el samt håndtering af balanceansvar

Formålet med disse aftaler er fysisk levering af el, samt en overdragelse af balanceansvar til spørger.

Overdragelse af balanceansvaret til spørger medfører, at spørger leverer følgende ydelser til og/eller på vegne af kunden:

- Modtagelse af måledata fra alle netområder i Danmark - MS-Cons tidsserier og andelstal vedrørende kundens samlede elforbrug
- Udarbejdelse af kundens daglige forbrugsprognoser
- Indkøb af kundens forventede elforbrug via Nord Pool Spot
- Indmelding af aktørplan til Energinet.dk
- Køb og salg samt afregning af balancekraft hos Energinet.dk
- Opgørelse og afregning af spotkøb og balancekraft til kunden

Rammeaftale

Formålet med rammeaftalen er, at fastsætte de overordnede vilkår for parternes indgåelse af finansielle el-kontrakter, og giver mulighed for at handle en række standardkontrakter.

Rammeaftalen giver generelt adgang til et priskalkulationsværktøj (se mere herom i afsnittet "prissikringsaftale").

Rammeaftalen i sig selv medfører ingen faktureringer. Fakturering sker kun, såfremt der efterfølgende indgås yderligere aftaler, eller handles inden for de muligheder rammeaftalen giver.

Porteføljeaftale

Hovedparten af de vedhæftede aftaler er porteføljeaftaler, hvor spørger overtager administration, indkøb og håndtering af fx prisafdækning, indkøb osv.

Et eksempel er aftalen med (...), vedrørende forvaltning af prissikring af el til købers el-kunders porteføljer. Her overtager spørger opgaven med at risikoafdække 100 % af det forventede indkøb af el (...). Spørger beslutter og foretager indkøb til porteføljen inden for de rammer aftalen udstikker.

Porteføljeaftaler indgås generelt for at afdække spørgers kunders prisrisici ved levering af el til spørgers kunders slutkunder. Der er således altid tale om prissikring af en mængde, der faktisk vil blive forbrugt - Dette gælder uanset om denne el leveres af spørger eller af en anden el-leverandør.

Spørger har generelt altid mandat til at foretage indkøb til porteføljen uden formel forhåndsgodkendelse af handlerne.

Prissikringsaftale

Prissikringsaftalerne anvendes - som det også er tilfældet med porteføljeaftalerne - til at afdække risici ved spørgers kunders levering til slutkunder.

Aftalen består i, at priskalkulationsværktøjet og dets faciliteter stilles til rådighed for kunden, Dette er et onlineværktøj, som køber kan benytte til at beregne slutkundepriser, samt som værktøj til at indgå handler vedrørende prissikring af kundens slutkunder. Derudover er priskalkulationsværktøjet et administrativt værktøj, hvor alle transaktioner registres, uanset om de gennemføres vha. priskalkulationsværktøjet eller ej.

Spørgers kunder kan via priskalkulationsværktøjet handle følgende produkter:

- Faste priser
- Faste priser med optionselementer
- Profilprodukter
- Forvaltningsprodukter

Alle fire produkttyper har til formål at sikre prisen på en fysisk, fremtidig el-leverance og er ikke et udtryk for spekulation i spotprisen.

Ifølge forretningsbetingelserne for priskalkulationsværktøjet, så kan værktøjet fx bruges til:

- At beregne slutkundepriser i både Øst- og Vestdanmark
- Stille tilbud direkte til kunder
- Afslutte handler
- Indlæse en kundes forbrugsdata direkte i systemet
- Udregne kundens profil fordelt på måneder og summeret i base- og peak timer ud fra kundens historiske forbrug på timebasis
- Udregne profiltillæg
- Indlægge kunders skabelonmålte forbrug
- Fastlåse en given kundepris i eksempelvis 15 minutter efter aftale
- Generere en automatisk handelsbekræftelse
- Oprette de prisperioder for produkter, som brugeren udbyder

(...)

Afregning - spørgers indtægter

Spørgers indtægter fra ovenstående aftaler varierer, og er ikke fast, men variabelt afhængig af indkøbt mængde, pris, kundens besparelser mv., som det også var tilfældet i 2011.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1:

Det er spørgers opfattelse, at spørgsmål 1 skal besvares med "Ja".

Lovgrundlag

Momsloven

Af momsloven (LBK nr. 106 af 23 januar 2013) § 4 fremgår det at:

"Der betales afgift af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. "

Endvidere fremgår det af § 13, stk. 1, nr. 11), litra e) at:

"Transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med værdipapirer, bortset fra varerepræsentativer og dokumenter, der giver bestemte rettigheder, herunder brugsrettigheder, over fast ejendom, samt andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom"

Administrativ praksis

SKM2016. 449. SR

I dette bindende svar har Skatterådet taget stilling til, om en garanti for en maksimal betaling af pris for markeds el og PSO var fritaget for moms jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 11), litra e).

Skatterådet konkluderer, at denne form for aftale efter sin art må anses for at være en finansiell transaktion, og da garantien ikke udgør et varerepræsentativ, anså Skatterådet aftalen for momsfritaget.

Begrundelse

Dette spørgsmål har til formål at afklare, hvorvidt de forskellige aftaler spørger betegner som finansielle aftaler er momspligtige.

For så vidt angår den fysiske levering af el og den samtidige håndtering af balanceansvaret, er det spørgers opfattelse, at der er tale om salg af en vare (el) jf. momslovens § 4, stk. 2.

For så vidt angår porteføljeaftalerne og prissikringsaftalerne er det spørgers opfattelse, at der er tale om salg af momspligtig forvaltning, administration og rådgivning, som ikke er omfattet af momsfritagelsen i § 13, stk. 1, nr. 11), litra e).

Spørger assisterer, som tidligere beskrevet, en række aktører med at prissikre deres fremtidige elkøb. Dette sker typisk i de tilfælde, hvor spørgers kunders slut-kunder har valgt at fiksere prisen i en given periode, og hvor spørgers kunder derfor er eksponeret over for et tab, såfremt spotprisen på el stiger.

Den risiko er der en række aktører, der ønsker at minimere, og det kan de løse på forskellige måder. En måde er at købe en art garanti/forsikring, som det var tilfældet i SKM2016. 449. SR, hvor man aftalte en maksimal pris på elektriciteten, som udelukkende baserede sig på, hvordan markedsprisen og PSOafgiften udviklede sig.

Denne type produkt har spørger ikke - Spørger sælger ikke denne form for "forsikringsydelser/værdipapirer", men har i stedet - som stor og succesfuld spiller på el-handelsmarkedet - en masse viden om, hvordan man med fordel kan afdække risici for prisudsving.

Denne viden sælger spørger på forskellige måder gennem hhv. porteføljeaftalerne og prissikringsaftalerne, hvor spørgers kunder får adgang til forskellige værktøjer, rådgivning og assistance, som kan hjælpe dem med at foretage prissikringen. Det skal derudover bemærkes, at spørger ikke hjælper til at spekulere i prisen på el, men derimod søger at assistere kunderne med at afdække risici på en fremtidig mængde af el, som rent faktisk bliver fysisk leveret.

På den måde adskiller spørgers ydelser sig væsentligt fra de finansielle ydelser, der var tale om i SKM2016. 449. SR.

Som SKAT tidligere har konkluderet - og som spørger rettede ind efter fra og med 2013 - så har det spørger sælger karakter af at være momspligtige administrations- og/eller indkøbsydelser, og praksis ses ikke ændret ved SKM2016. 449. SR, hvorfor konklusionen nødvendigvis stadig er og må være den samme.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørgers salg af finansielle el-kontrakter er momspligtige jf. momslovens § 4, stk. 1.

Begrundelse

SKAT forstår spørgers spørgsmål sådan, at spørger ønsker en stillingtagen til, om de forskellige aftaler, som spørger betegner som finansielle aftaler, er momsfritaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra e). Spørger ønsker bekræftet, at de ikke er fritaget som transaktioner, herunder forhandlinger, i forbindelse med værdipapirer.

I de tilfælde, hvor spørgers aftaler om fysisk levering af elektricitet, måtte kunne anses for værdipapirer, finder SKAT, at aftalerne kan anses for varerepræsentativer, idet elektricitet efter momslovens § 4, stk. 2, anses for en vare, og idet der efter SKM2016. 449. SR ved et varerepræsentativ må forstås et værdipapir, der gør det muligt at overdrage den juridiske ejendomsret til en vare ved at indgå en aftale om overdragelse af værdipapiret i stedet for at indgå en aftale om overdragelse af selve varen. SKAT finder derfor, at spørgers levering af varer og ydelser i forbindelse med fysisk levering af el samt varetagelse af balanceansvar ikke er omfattet af fritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra e).

Vedrørende porteføljeaftalerne bemærkes, at porteføljeforvaltning er momspligtig i sin helhed, også selvom de omhandlede aktiver er værdipapirer, som følge af EU-domstolens dom i sag C-44/11, Deutsche Bank AG. På baggrund af det oplyste om spørgers mandat finder SKAT efter en konkret vurdering, at spørgers ydelser i forbindelse med de indgåede porteføljeaftaler er momspligtige som porteføljeforvaltning.

De indgåede prissikringsaftaler består i, at priskalkulationsværktøjet og dets faciliteter stilles til rådighed for spørgers kunder. Værktøjet og faciliteterne kan af kunderne anvendes i forbindelse med en række opgaver af administrativ og teknisk art. Derudover kan værktøjet anvendes som handelsplatform. SKAT skal i den forbindelse bemærke, at den ydelse, som består i at stille en handelsplatform eller et handelssystem til rådighed for en kunde, alene er momsfritaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra e), hvis ydelsen efter en konkret vurdering kan anses som en biydelse til en anden ydelse, som er momsfritaget efter bestemmelsen som transaktioner, herunder forhandlinger, i forbindelse med værdipapirer. Spørger ses efter det oplyste ikke at optræde som modpart ved køb eller salg af værdipapirer over for spørgers kunder i forbindelse med tilrådighedstillelsen af værktøjet. Ligesom spørger efter det oplyste ikke varetager opgaver vedrørende forhandling på vegne af kunden i forbindelse med tilrådighedstillelse, men alene yder

teknisk assistance. SKAT finder på den baggrund, at tilrådighedsstillelsen af værktøjet og dets faciliteter er momspligtig.

Samlet set er der derfor SKATs opfattelse, at ydelserne i forbindelse med rammeaftaler, porteføljeaftaler og prissikringsaftaler ikke er omfattet af fritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra e).

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Momslovens § 4, stk. 1 og 2, og § 13, stk. 1, nr. 11, litra e), har følgende ordlyd:

"§ 4. Der betales afgift af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. Ved levering af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode. Levering af en ydelse omfatter enhver anden levering.

Stk. 2. Gas, vand, elektricitet, varme, kulde og lign. anses som varer.

Stk. 3. (...)

§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

1) (...)

11) Følgende finansielle aktiviteter:

a) (...)

e) Transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med værdipapirer, bortset fra varerepræsentativer og dokumenter, der giver bestemte rettigheder, herunder brugsrettigheder, over fast ejendom, samt andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom."

Artikel 2, stk. 1, litra a) og c), artikel 14, stk. 1, artikel 15, stk. 1, og artikel 135, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem har følgende ordlyd:

"Artikel 2

1. Følgende transaktioner er momspligtige:

a) levering af varer, som mod vederlag foretages på en medlemsstats område af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab

b) (...)

c) levering af ydelser, som mod vederlag foretages på en medlemsstats område af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab

Artikel 14

1. Ved »levering af varer« forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode.
2. (...)

Artikel 15

1. Elektricitet, gas, varme eller kulde og lignende sidestilles med materielle goder.
2. (...)

Artikel 135

1. Medlemsstaterne fritager følgende transaktioner:

a) (...)

f) transaktioner, herunder formidling, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med aktier, andele i selskaber eller andre sammenslutninger, obligationer og andre adkomstbeviser, bortset fra varerepræsentativer og de i artikel 15, stk. 2, omhandlede rettigheder og adkomstbeviser"

Praksis

C-235/00, CSC Financial Services Ltd.

Begrebet transaktioner i forbindelse med værdipapirer omfatter transaktioner, hvorved rettigheder og forpligtelser for parterne i forbindelse med værdipapirer kan opstå, ændres eller ophøre.

Derimod er den blotte levering af en faktisk, teknisk eller administrativ tjenesteydelse, som ikke medfører retlige eller økonomiske ændringer, ikke omfattet af fritagelsen for transaktioner i forbindelse med værdipapirer.

Begrebet "forhandlinger" i forbindelse med værdipapirer tager sigte på en virksomhed, som udøves af en mellemmand, der ikke optræder som part i en kontrakt om et finansielt produkt, og som adskiller sig fra de kontraktmæssige ydelser, der typisk udføres af parterne i sådanne kontrakter. Mellemands-virksomhed er en tjenesteydelse, som udføres over for en kontraktpart, og som parten yder vederlag for, idet der er tale om en særskilt formidlingsvirksomhed. Virksomheden kan bl.a. bestå i at give den pågældende oplysning om, hvornår der kan være mulighed for at indgå en sådan kontrakt, at optage kontakt med den anden part og i mandantens navn og for dennes regning at føre forhandlinger om den nærmere fastlæggelse af de gensidige ydelser. Virksomheden har således til formål at træffe de nødvendige foranstaltninger for, at de to parter indgår en kontrakt, uden at formidleren har en selvstændig interesse i kontraktens indhold.

Begrebet forhandlinger i forbindelse med værdipapirer omfatter derimod ikke tjenesteydelser, som kun består i at give oplysninger om et finansielt produkt og i givet fald at modtage og behandle bestillinger på tegning af de pågældende værdipapirer, men ikke i udstedelse af værdipapirerne.

C-350/10, Nordea Pankki Suomi Oyj

Artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) og nr. 5), i 6. momsdirektiv (momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra c) og litra e)), omfatter ikke elektroniske meddelelsetjenester til finansielle virksomheder i form af de såkaldte SWIFT-ydelser.

C-44/11, Deutsche Bank AG

Dommen omhandler den momsmæssige behandling af såkaldte porteføljeforvaltningsydelser til investorkunder. Investorkunderne var typisk fysiske personer (privatkunder).

Ydelserne bestod i:

- At investorkunderne gav Deutsche Bank i opdrag selvstændigt at forvalte værdipapirer under hensyntagen til investeringsstrategier valgt af investorkunderne.
- Uden forudgående at indhente instruktioner fra kunderne i forbindelse med de enkelte handler traf banken alle relevante foranstaltninger med henblik på forvaltningen.
- Banken var bemyndiget til at råde over aktiverne (værdipapirer) i investorkundernes navn og for deres regning.

I forbindelse med forvaltningen foretog Deutsche Bank ligeledes konto- og depotføring.

Banken var med andre ord - inden for rammerne af den valgte investeringsstrategi - bemyndiget til selvstændigt til at træffe beslutning om at købe eller sælge værdipapirer i kundens navn og for dennes regning (eller undlade sådanne køb eller salg) uden at indhente instruks fra kunderne. Ligesom banken gennemførte handlerne.

Domstolen fandt, at disse to delelementer ikke tjente noget formål hver for sig uden hinanden. Begge elementer var nødvendige for leveringen af den samlede ydelse. Det var derfor ikke muligt at anse det ene element for hovedydelsen og det andet for en biydelse.

Elementerne udgjorde af samme grund momsmæssigt én enkelt økonomisk ydelse, som det ville være kunstigt at opdele. Denne ydelse var bedømt i sin helhed hverken omfattet af fritagelsen i Momssystemdirektivets artikel 135, stk. 1, litra f), eller g) (Momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra e) eller f).

SKM2005. 265. LSR

Et selskab leverede ydelser i form af drift og vedligeholdelse af HomeBanking system. Ydelserne kunne ikke anses for omfattet af momsfrigtagelsen i ML § 13, stk. 1, nr. 11, litra c og e. Der var tale om ydelser i form af teknisk eller faktisk assistance, og ydelserne opfyldte derfor ikke specifikke og væsentlige funktioner for de transaktioner, der gennemførtes i HomeBanking systemet. Ydelserne var derfor momspligtige.

SKM2016. 127. LSR

Klager havde stillet Skatterådet følgende spørgsmål: "Når vi giver vores kunder valgmulighed til at kunne foretage betalinger med forskellige betalingskort, og vi på baggrund af det af kunden valgte betalingskort opkræver en betaling, som svarer til vores faktiske udgifter til Nets for transaktionsgebyrer, hvis størrelse er afhængig af det valgte betalingskort; er der så tale om betaling for en momsfri leverance? ".

Det var oplyst, at når kunden skulle betale for sit abonnement, kunne kunden vælge at betale via bankoverførsel uden tillæg af gebyr, alternativt kunne kunden vælge at bruge et debet-/kreditkort, hvilket udløste et betalingsgebyr. Gebyrets størrelse var afhængig af transaktionens størrelse og type betalingskort der anvendtes. Skatterådet havde svaret besvaret spørgsmålet med "Nej".

Landsskatteretten stadfæstede Skatterådets besvarelse. Landsskatteretten henviste bl.a. til EU-domstolens dom i sag C-276/09 (Everything Everywhere Ltd). Det af selskabet opkrævede transaktionsgebyr fandtes i overensstemmelse hermed ikke at udgøre en selvstændig afgiftspligtig transaktion, der var særskilt og uafhængig i forhold til hovedydelsen, i det givne tilfælde abonnementsydelsen. Som følge heraf skulle der afregnes moms af det af selskabet hos abonnenten opkrævede transaktionsgebyr, jf. momslovens § 4, stk. 1.

SKM2008. 821. SR

Det samlede fakturerede beløb i henhold til X-kontrakterne skulle medregnes til momsgrundlaget for leverancerne af elektricitet, jf. ML § 27, stk. 1. Det havde ingen betydning, at den endelige pris pr. kilowatttime blev fastsat på baggrund af leverandørens forudgående indkøb af "forwards" samt resultatet af den aktive forvaltning. Det finansielle element var en del af prisstrukturen (beregningsmetoden), ikke en særskilt leverance.

SKM2009. 772. SR

Skatterådet kunne bekræfte, at spørger ikke skulle afregne dansk moms af de samlede beløb, der passerer gennem hans danske bankkonto for den udenlandske virksomheds leverancer til dennes danske kunder. For så vidt den andel af beløbene, som fradrages til dækning af spørgers vederlag, vil spørger skulle afregne moms jf. momslovens § 4, stk. 1, da spørgers leverancer ikke kan karakteriseres som momsfrie betalingsoverførsler.

SKM2013. 16. SR

Spørger udlejede dankortterminaler til webbutikker. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at de abonnementsgebyrer og transaktionsgebyrer, som spørger opkrævede som vederlag for udlejningen, var omfattet af momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra c). Spørgers ydelser var omfattet af momslovens § 4, stk. 1.

SKM2014. 142. SR

Spørger sælger abonnementer på adgang til et online tilmeldings- og betalingssystem. Produktet sælges alene over internettet. Kunderne kan f.eks. være arrangører af foredrag, som har behov for at tilbyde deres kunder (slutkunderne) en let adgang til at tilmelde sig og betale for et arrangement. Ved betaling for en leverance opkræver spørger derudover et gebyr svarende til transaktionsgebyret opkrævet af Nets.

Skatterådet kan ikke bekræfte, at der er tale om en momsfri leverance, når spørger giver sine kunder valgmulighed for at kunne foretage betalinger med forskellige betalingskort og på baggrund af det af kunden valgte betalingskort opkræver en betaling, som svarer til spørgers faktiske udgifter til Nets for transaktionsgebyrer, hvis størrelse er afhængig af det valgte betalingskort.

Skatterådet kan ikke bekræfte, at der er tale om en momsfri leverance til slutkunden, hvis spørger fakturerer slutkunden et beløb for anvendelse af betalingskort hos spørgers kunder.

Skatterådet kan ikke bekræfte, at der er tale om en momsfri leverance til spørgers kunde, hvis spørger fakturerer sin kunde et beløb for slutkundens anvendelse af betalingskort hos kunden.

Skatterådet kan ikke bekræfte, at det ændrer besvarelsen af de foregående spørgsmål, hvis kunden ikke foretager betaling samtidig med købet, og spørger først senere - afhængig af kundens valg af betalingsmiddel - modtager et transaktionsgebyr for selve betalingen.

Skatterådets besvarelse af spørgsmål 1 blev påklaget til Landsskatteretten, der stadfæstede Skatterådets besvarelse i SKM2016. 127. LSR. Spørgsmål 2-4 var ikke påklaget.

SKM2015. 172. SR

Skatterådet bekræfter, at vederlag for salg af leads, kvalificerede leads og data fra en søgemaskine er momspligtige transaktioner, som ikke kan omfattes af momsfritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 10.

SKM2016. 449. SR

Skatterådet bekræftede, at den ydelse, som består i, at spørger indgår finansielle el-aftaler med sine kunder, er momsfritaget. Der blev lagt vægt på, at ydelsen efter sin art må anses for en finansiell transaktion, og på de vanskeligheder, der er forbundet med fastsættelsen af momsgrundlaget, idet ydelsen består i, at spørger og spørgers kunder aftaler at udveksle betalinger af penge. Aftalerne måtte anses for værdipapirer/adkomstbeviser, som ikke er varerepræsentativer.